

Uchwała Nr 10/41/2016
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi
z dnia 24 marca 2016 r.

w składzie

1. Ryszard Paweł Krawczyk	8. Agnieszka Kamyczek-Maszewska
2. Beata Kaczmarek	9. Józefa Lucyna Michejda
3. Ewa Śpionek	10. Bogusław Wenus
4. Iwona Kopczyńska	11. Grażyna Kos
5. Anna Kaźmierczak	12. Barbara Polowczyk
6. Paweł Jaśkiewicz	13. Paweł Dobrzyński
7. Bogdan Łągwa	14. Roman Drozdowski

Po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2016 r. uchwały nr XIII/86/2016 Rady Gminy Kobbiele Wielkie z dnia 17 lutego 2016 roku w sprawie wprowadzenia opłaty targowej i ustalenia dziennych stawek opłaty targowej, terminów płatności i sposobu jej poboru, doręczonej Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Łodzi w dniu 26 lutego 2015 roku, działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594)

Kolegium uchwala, co następuje:

z powodu naruszenia prawa tj. art. 19 pkt 1 w związku z art. 15 ust.1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2014 poz. 849 z późniejszymi zmianami) stwierdza się nieważność uchwały nr XIII/86/2016 Rady Gminy Kobbiele Wielkie z dnia 17 lutego 2016 roku w sprawie wprowadzenia opłaty targowej i ustalenia dziennych stawek opłaty targowej, terminów płatności i sposobu jej poboru.

U Z A S A D N I E N I E

Rada Gminy Kobbiele Wielkie uchwałą Nr XIII/86/2016 wprowadziła na terenie gminy opłatę targowa oraz ustaliła dzienne stawki tej opłaty, przy czym zróżnicowała stawki w zależności od tego, gdzie lub w jaki sposób dokonywana jest sprzedaż (pkt 1 - 3 § 2) . Zgodnie z art. 19 pkt 1 ustawy, rada gminy określa zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłat, w tym opłaty targowej. Sposób zróżnicowania stawek opłaty targowej dokonany przez Radę Gminy powoduje, że powstają luki w obowiązku płacenia opłaty, jak również w niektórych sytuacjach nakładają się sytuacje, w których należy uiszczać opłatę dodatkowo przy zastosowaniu różnych stawek. Sformułowania uchwały powodują, że nie wiadomo co należy rozumieć pod pojęciem „na pozostałym terenie” użytym w pkt 2 § 2, czy chodzi o teren poza targowiskiem, czy też opłata 12 zł dotyczy handlu na targowisku, ale nie z wyznaczonego stanowiska handlowego. Zarówno w pkt 2 jak i w pkt 3 § 2 posłużono się pojęciem „pozostały teren” , bez określenia zasady i wyjątku, co powoduje dowolność w stosowaniu stawki 12 zł lub 4 zł. Uchwałodawca posługuje się także różnymi pojęciami o podobnym znaczeniu np. w § 2 pkt 1 używa pojęcia „targowiska”, zaś w pkt 3 pojęcia „targowicy”.

Ta sytuacja powoduje, że część podmiotów zobowiązanych po uiszczeniu opłaty targowej wymienionych w art. 15 ust.1 ustawy będzie omijała ten obowiązek lub to, że inkasent będzie posiadał swobodę decyzji o wysokości opłaty uiszczanej przez zobowiązanego.

Sposób regulacji wysokości opłaty targowej dokonany w uchwale pozostaje w sprzeczności z art. 19 pkt 1 w związku z art. 15 ust.1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Przepisy nakładające opłaty winny być jasne, nie pozostawiające dowolności w ich stosowaniu przez inkasentów. Zobowiązany do uregulowania opłaty targowej winien mieć określone w uchwale dokładnie jakiej opłacie podlega. Nieprecyzyjne określenie zaprzecza obowiązkowi płacenia opłaty targowej wynikającemu z uchwały.

Od uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Regionalnej Izby Obrachunkowej w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu uchwały.

**Przewodniczący
Kolegium**

**Prezes RIO w Łodzi
Ryszard Krawczyk**